

DESIRE®

Jessica Lemmonová
Skutečná vášeň

 HARLEQUIN®

JESSICA LEMMONOVÁ

SKUTEČNÁ VÁŠEŇ

PŘEKLAD

DANA KOVALOVÁ

Milá čtenářko,

v dubnových příbězích Vás čeká jedna šaráda vedle druhé. Tak v povídce Zinscenovaný skandál hrozí hlavnímu hrdinovi, že jeho kariéra skončí, kvůli intrikám nejen konkurence, ale nakonec se vše v dobré obrátí, a dokonce najde i to nejdůležitější: lásku. A i druhá romance s názvem Dvakrát svoji začíná docela kuriózní situací, kdy nevěsta přichází do obřadní síně, aby se vdala za ženicha, kterého jí vybrala najatá agentura. K jejímu překvapení na ni čeká muž, se kterým se před sedmi lety rozvedla. Třetí příběh si v ničem nezadá s těmi předešlými. Hrdinka si zaplatí neznámého sympatáka z baru, aby jí dělal doprovod na sestřinu svatbu. Že se z předstíraného vztahu nakonec vyklube skutečná vášeň, Vás asi už ani moc nepřekvapí. Důležité je, a to máte na mých příbězích jistě nejraději, že láska vždycky dostane šanci.

Přeju Vám spoustu pěkných čtenářských zážitků.

Váš Harlequin

Jessica Lemmonová

SKUTEČNÁ VÁŠEŇ

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Temporary to Tempted

První vydání:
Harlequin Books, 2019

Překlad:
Dana Kovařová

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2019 by Jessica Lemmon
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02-516 Warszawa, ul. Starościńska 1B lokal 24-25

ISBN 978-83-276-5007-8 (EPUB)
ISBN 978-83-276-5008-5 (MOBI)
ISBN 978-83-276-5009-2 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Adept číslo sedm vůbec nevypadal dobře. Andree Payneové klesala víčka, zatímco doktor Christopher Miller pokračoval ve své nekonečné, nudné historice. Při tomhle tempu peklo zamrzne a Satan vyhraje zlatou medaili v krasobruslení, než se jí povede najít vhodný doprovod na sestřinu svatbu.

Její sestra Gwen byla předposlední z dívek Payneových, která se vdávala, což znamenalo, že Andy je naprosto a absolutně poslední.

Tedy ne že by se kdykoli jakkoli přiblížila k tomu, aby začala uvažovat o koupi svatebních šatů, ale tahle svatba jen rozšíří propast, která ji dělí od vdaných a jedné skorodané sestry.

Před lety, když se přestěhovala do Seattlu, se rozhodla dokázat, že nepotřebuje přítele, že nepotřebuje nikoho. Rozhodla se prorazit na vlastní pěst v podnikání i v životě.

Ale v její rodině se šarm a elegance hodnotily výš než to, co kdo dokázal. Za to vděčila své matce, bývalé Miss Ohio Estelle Payneové.

Znovu obrátila pozornost k muži proti sobě, který ji začal nudit už před nějakou dobou. Škoda, že to neklaplo. Na papíře Christopher vypadal jako ideální partner, který ji doprovodí na sestřinu svatbu. Byl doktor, dobře oblečený, pohledný a rád mluvil sám o sobě.

Hodně rád.

„Zkrátka jsem dokázal pomoci pacientovi ve chvíli, kdy to potřeboval. A o tom je moje práce.“ Zvedl obočí a stiskl rty, jak se snažil vypadat skromně.

„Měl štěstí, že jsem tam byl,“ dodal.

Hm.

Nejdřív zkusila oslovit všechny svoje expřítele... konkrétně všechny tři. Pak se uchýlila k seznamce, která jí vynesla další tři kandidáty a šťastnou sedmičku, Christophera, se kterým tu právě seděla.

Dopila poslední lok chardonnay a mávla na servírku, aby jí dolila. Její partner nerušeně vykládal dál.

„Nebylo to poprvé, co jsem odstraňoval mateřské znaménko, ale nikdy to není jednoduchá bitva a je to mnohem nebezpečnější, než si kdokoli umí představit.“

Vtáhla nosem vzduch a nasadila výraz, o kterém doufala, že vypadá jako úsměv, zatímco nenápadně sledovala okolí. Už dřív si všimla trojice u baru a její pozornost se k ní znovu vrátila. Muž s dívkou, kteří ze sebe nespustili oči od chvíle, co přišli, a další muž, který byl jednoznačně jako třetí kolo u vozu, ale nezdálo se, že by mu to nějak zvlášť vadilo. Usoudila, že čeká na svou partnerku a mezitím si dal skleničku s tím párem, ale pak si všimla, že flirtuje s barmankou. Možná byla jeho přítelkyně, ale nic nenaznačovalo, že by se znali na intimní úrovni.

Andy odjakživa bavilo pozorovat lidi. Ráda si vymýšlela příběhy o cizích lidech a zkoušela svůj pozorovací talent. Jenom si přála, aby existoval způsob, jak si své domněnky ověřit.

Teď tipovala, že ten muž u baru je sám. Byl pohledný, ale žádný manekýn. Světle hnědé vlasy se mu vlnily a tu a tam by potřebovaly zastříhnout. Stín dvoudenního strniště byl na hony daleko od Christopherovy hladce oholené tváře. A zatímco Christopher seděl rovně jako pravítko v obleku od Brooks Brothers, ten u baru vypadal mnohem ležérněji

v modro-bíle kostkované košili s rukávy vyhrnutými k lokti. A jestli měl původně kravatu, tak ji už dávno sundal. Pil lahev drahého piva, pokud viděla správně, a to se jí líbilo ještě víc.

„Andy?“

S trhnutím obrátila pozornost zpátky k Christopherovi, což byla tmavovlasá, chabá kopie Chrise Hemswortha. Pro holku, co zoufale potřebuje partnera, by docela ušel, ale něco ji na milém doktorovi strašně rozčilovalo. Hlavně to, jak si pořád masíroval ego. Dokázala by to snést celé čtyři dny na svatbě?

„Vypadalas nepřítomně,“ pousmál se a pokračoval v příběhu o svém posledním lékařském úspěchu, který jí podával, jako by pořád ještě byla brigádnice za pultem v parfumerii.

Tedy ne že by věděl, čím se živí. Neobtěžoval se zeptat.

Kdyby ten týpek věděl, na koho se snaží udělat dojem, sklapl by pusku jako spuštěnou past na medvědy, pomyslela si. Co by asi dobrák Christopher řekl, kdyby věděl, že jsem Andy Payne, mistr marketingu. Prorok prodeje. Vyhledávaný expert... o kterém si všichni myslí, že je to muž.

Svou totožnost před všemi tajila – včetně mnoha médií, která s ní dělala rozhovor.

The New York Times.

Forbes.

Fortune.

Občasná zmínka v Entertainment Weekly.

Andy Payne byl známý jako kat, který dokázal vybičovat firmy a společnosti k maximálnímu výkonu.

Během barvitě, pět let trvající kariéry, se jí podařilo získat pozornost mnohých svou čistou, černobílou webovou stránkou a nulovými informacemi o sobě a své totožnosti.

Když se objevila ve firmě, samozřejmě poznali, že je žena, ale v té době už měla zajištěnou diskrétnost,

protože všichni klienti museli předem podepsat dohodu o mlčenlivosti.

Většinou pracovala s muži, a jak zjistila po prvním pokusu prorazit v podnikání jako Andrea Andersonová (kdy nabízela služby na slézovo-stříbrné webové stránce plné květnatých slov a kurzívy), mužští klienti jí nebyli ochotní zaplatit tolik, za kolik stála.

Na scénu tedy vstoupila její nová identita. Andrea se snadno změnila na Andy a použila své pravé příjmení. A nechala předpoklad klientů, že je muž, pracovat ve svůj prospěch.

„... tedy ne že bych potřeboval další dům na Tahiti.“ Christopher se samolibě usmál a opřel se v židli.

To byla její příležitost, jak ho vrátit zpátky na pevnou zem. Už proplýtvala dost času. Nejdřív se svými bývalými, a pak na seznamce *Spřízněná srdce*. Svátba bude za dva týdny a už neměla čas na další kolo pohovorů maskovaných jako rande.

Nerada to přiznávala i sama sobě, ale v hlubokém koutku srdce toužila, aby byla víc jako její sestry. Toužila po matčině ocenění a souhlasu. Nemusela mezi ně nutně stoprocentně zapadat... ale byla by ráda, kdyby alespoň tolik nevyčnívala. Což by v tomto případě znamenalo objevit se na svatbě se svým skutečným partnerem a vyhnout se tak pichlavým poznámkám příbuzných jako na svatbě sestry Carroll.

Kéž bych byla dost statečná, abych se dokázala na svatbě objevit sama, pomyslela si. Ale já ne. Nejenže musím mít někoho s sebou. Musí to být někdo, kdo na ně udělá dojem. Kdo zadusí všechny poznámky, ještě než začnou. Bohužel, bez ohledu na to, co si o sobě Christopher myslí, on takovým partnerem není. Jenže je všechno, co momentálně mám. Takže je čas vyložit karty na stůl.

„Christophere, vybrala jsem si tvůj profil, protože potřebuju doprovod na svatbu své sestry. Jde

o tři noci a čtyři dny v úžasném a luxusním Crownu v Ohio. Buddeš mít zaplacenou letenku a samostatný hotelový pokoj, který bude také hrazený. Za to budeš předstírat, že jsi můj partner. Všechno, co řeknu, ti bude připadat zábavné a uděláš dojem na mou matku a otce. Dokážeš se skvěle chvástat o tom, jak jsi skvělý, ale potřebovala bych, abys taky dal najevo, že jsem v místnosti, jestli má tohle klapnout. Jsi pro? Jinak nemusíme dál ztrácet čas.“

Díval se na ni s nejistým výrazem. „Myslíš to... myslíš to vážně?“

„Jako infarkt. O kterém jsem toho od tebe slyšela už víc než dost.“

„Chceš, abych předstíral, že jsem tvůj přítel.“

„Ano.“

„Na svatbě.“

„Ano.“

Naklonil se dopředu a přimhouřil jedno oko. Stiskl rty, jako by zvažoval, jestli mu cesta do Ohia stojí za ten čas, energii a snahu.

Andy cítila, jak se jí potí ruce. Ne že by byla vzrušená z doktora, ale proto, že by její hledání mohlo konečně skončit.

A pak ten pitomec vyhrkl: „A zašukáme si aspoň?“

Jo. Tak to bychom měli.

„Dobrou noc, Christophere. O účet se postarám.“

„Počkej, Andy...“

Hodila na stůl dvacet babek za jejich pití a odešla na dámy. Peníze budou stačit na jednu skleničku, co každý měli, a pak pojedou domů a... a co?

Došla jí řešení. Neměla žádné blízké homosexuální přátele, které by mohla požádat. Kčertu, neměla ani blízké kamarádky, které by mohla poprosit, ať jí pomohou něco vymyslet. Měla jen peníze a prestiž. Už jen pomýšlení na to, že by se na Gwenině svatbě objevila sama, ji štvalo. Selhání neměla ve slovníku.

A byl tu ještě jeden důvod, proč by měla přijít s doprovodem. Na svatbu byl pozvaný jeden z jejích ex. Klesla tak hluboko, že mu zavolala, což bylo už samo o sobě dost zlé. A pak se dozvěděla, že randí s Gweininou nejlepším kamarádkou, kterou na svatbu doprovodí.

Matthew Higgins ji pozdravil, jako by neutekl ani den od chvíle, co se rozešli. Díkybohu, že ho rovnou nepožádala, aby jí dělal doprovod. Předstírala, že si na něj prostě jen tak vzpomněla a rozhodla se, že se ozve. A pak, když se dozvěděla, co nechtěla, rozhovor ukončila, než umře hanbou.

U dvojitého umyvadla zalovila v kabelce pro lesk na rty, který si evidentně zapomněla vzít. Povzdychla si. Byl to dlouhý měsíc.

Dlouhý život.

Někdy v době, kdy chodila s Mattem, si byla jistá, že se nakonec taky vdá... dokud ji v legraci, ale zato opakovaně, nezačal škádlit, že je chladná, že je Ledová královna. Nebyla pro něj dost.

Bez ohledu na to, jak moc by to chtěla popřít, i ve vlastní rodině viděla důkazy toho, co jí samotné chybí.

Nebyla tak veselá jako Gwen. Troufalá jako Kelli. Elegantní jako Ness. Ani tak sportovně nadaná jako Carrol.

Jako jedna z pěti dívek v rodině Payneových byla Andy neoficiální černou ovčí. Nechtěla na sebe přitahovat další pozornost tím, že je singl.

Při vši sebedůvěře a nesmlouvavosti, kterou proslula ve své profesi, se nechtěla vyčleňovat a nechat odsoudit do role samotářky. Krom toho ji nic neštvalo víc, než poraženectví. Vykoukla ze dveří toalety, jestli už Christopher odešel z baru. Ano, díky bohu. A její dvacka pořád ležela na stole, což bylo plus. Ten poslední vzal její peníze a odešel, a ona musela zaplatit znovu.

V tomhle městě už nezbyli žádní dobří chlapi.

Ani na světě.

„Nemůžu chytit další kytici bez partnera,“ zašep-tala sama pro sebe. Bylo zahanbující chytit tu zpro-padenou věc, její sestry vždycky mířily jejím směrem. Ale nic nebylo horší, než se vrátit ke stolu s kyticí v ruce a bez přítele na dohled. Všichni se na ni vždyc-ky dívali soucitně, jako by měla umřít sama.

Pohled jí sklouzl na toho atraktivního muže u baru a odhodlaně napřímila záda. Jestli se nespletla ve svém pozorování, byl sám. Taky flirtoval s barman-kou, což, jak doufala, znamenalo, že někoho hledá. Oslovit ho bude výstřel naslepo, ale to byly všech-ny pokusy s adepty ze seznamky. Možná místo toho, aby si domů odvedl tu hezkou barmanku, se spokojí s příliš vážnou, chladnou osamělou ženou, co zoufale potřebuje doprovod na svatbu a momentálně se scho-vává na dámských záchodcích.

Nejspíš ne.

Ale Andy to nehodlala vzdát.

Vyšla z toalety a zjistila, že je sám. Neoholený ob-ličej lemovaly skoro chlapecké kudrliny. Až na to, že ostře řezaná čelist a pevná ramena přímo křičely, že už je dávno muž.

Byl sám. Což znamenalo, že pár, se kterým byl, ně-kam odešel. Tohle byla její šance.

Možná poslední.

„Peníze,“ zamumlala.

Neměla čas na poznávací ofukávání následované možným rande, kde by mohla zmínit: „Poslyš, moje sestra se za dva týdny vdává...“ Musela vypustit zdvořilosti a jít přímo k věci. A hotovost by to mohla zatraceně usnadnit.

Otevřela peněženku a spočítala si kreditní kar-ty. Pět. To by mělo stačit. Obešla roh k bankomatu v zadní části baru. V hlavě měla plán a v žaludku sklenku dobrého chardonnay.

SKUTEČNÁ VÁŠEŇ

Půjde na to přímo a zeptá se ho, jestli by mu mohla zaplatit za to, že s ní pojedou do Ohia. Už dost falešných rande a zvažování možností.

Potřebuju doprovod a doufejme, že on potřebuje pár tisíc, pomyslela si. Odhodlaně vsunula prýní z pěti kreditek do bankomatu a stiskla VÝBĚR. Najdu si partnera na Gweninu svatbu. A najdu si ho dneska večer, umínila si.

DRUHÁ KAPITOLA

Gage Fleming dopil pivo a mávl hrdlem lahve na barmanku. „Účet prosím, až budeš mít chvílku.“

Seattle přestál dlouhou zimu a chladné jaro, a teď si konečně užíval léto. Energie během horkých měsíců byla úplně jiná. Sukně byly kratší, noci delší a pro něj i pracovní dny. Z kanceláře odešel až po půl osmé večer, a do baru dorazil o víc než hodinu později. Vzhledem k tomu, jak pekelný týden měl v práci za sebou, nebylo divu, že necítil stejně povznesenou náladu jako obvykle.

„Jistě.“ Barmanka Shelly byla drobná a na hlavě měla baseballovou čapku, ze které si vzadu vystrčila ven culík. Řasy měla husté a rty se jí leskly rtěnkou. Byla roztomilá, ale neměl v plánu ji pozvat na rande. I když byla jeho typ, od pěkně tvarovaných lýtek až po tričko s hlubokým věčkovým výstřihem a zlatočerveným emblémem baru na něm.

Sice po něm házela úsměvy a oplácela jeho flirtování, ale Gage neměl zájem. Jeho nejlepší kamarád Flynn a Sabrina, jeho dobrá kamarádka, ze které se nedávno stala Flynnova přítelkyně, odešli před pár minutami. Gage ještě zůstal, aby dopil pivo po dlouhém týdnu a trochu se uvolnil po tom, co se zdálo být ještě delší pracovní dobou.

S Flynnem, Sabrinou a Reidem, který byl momentálně v zahraničí, byli přátelé od vysoké. To, že do jejich party patřila i Sabrina, nebylo nic nového.

Ovšem pro její lásku s Flynnem platil opak: to byla naprostá novinka.

Gage jim kývl, že s nimi zajde na pivo po práci, protože ho nenapadlo, že by to mohlo být jiné než kterékoli jiné posezení, na které šli předtím. Ale bylo to jiné, protože ti dva ze sebe nedokázali spustit oči ani ruce. Ale nezazlival jim to. Před pár měsíci Flynn a Sabrina sklouzli od přátelství k něčemu víc a Flynn byl šťastnější, než jak ho pamatoval už pěkně dlouhou dobu.

„Tady máš, zlato,“ mrkla na něj Shelly a odešla přivítat dalšího hosta. Jestli se nepletl, tak právě ucítil úlevu, že se rozhodl s ní tuhle hru nedohrát do konce. Flirtování mu šlo samo, v podstatě pro něj bylo druhou přirozeností. Pozvat ji na rande by nebyl problém, obvykle slýchával „ano“ častěji než „ne“ a často pak ještě tu samou noc následovalo v jeho posteli „Ano!“ promísené s výkřiky vzrušení.

Během posledních pár týdnů si ale všiml, že už ho ta hra začíná unavovat. Jít na pár schůzek, dopřát si pár koleček zatraceně dobrého sexu, a pak najít způsob, jak vycouvat, než se z toho vyvine něco vážnějšího... pokud se to vůbec dostalo tak daleko.

Už ho začaly unavovat párty hluboko do noci nebo až do následujícího rána. Už ho unavovalo poslouchat výčitky...

Přestaň, okřikl se v duchu. Třicet let je málo, abys byl takhle otrávený. Jsi jenom unavený po dlouhém týdnu, tak se v tom tolik nevrtej.

Naklonil se, aby vytáhl ze zadní kapsy peněženku, zaplatil a vyrazil do svého osamělého staromládeneckého domu, když si všiml, jak k němu jde ohromující zjevení. Ztuhl a měl pocit, jako by se před ním ta scéna odehrávala zpomaleně. Měla nazrzlé blond vlasy, které jí padaly na útlá ramena ve vodopádu barev zářících na úzkých černých šatech, které obepínaly její štíhlou postavu. Jasně modré oči vyzařovaly

odhodlání. Měl dlouhé nohy, kráčela sebevědomě a plná, růžová ústa měla sevřená v pevné lince bez úsměvu. Mířila k němu, jako by byl cílem a ona raketou s naváděcím systémem.

S příštím nádechem se probudilo jeho libido, které mu narazilo na solar plexus a proměnilo vnitřek úst na Saharu. Což nedávalo smysl.

Na první pohled bylo jasné, že před sebou má až příliš vážnou ženu. Jedna taková mu v minulosti nadělala dost problémů na to, aby se rozhodl, že jeho styl budou spíš roztomilé, usměvavé barmanky.

Ale co.

S víc než jen trochou zvědavosti zastrčil peněženku zpátky do kapsy, když už bylo jasné, že ta ohromující žena jde přímo k němu. S touhle bych tu hru klidně hrál, pomyslel si. Koupil bych jí pití, nastartoval flemingovské kouzlo, a pak by se vidělo.

Už hodně dlouho žádná žena tolik neupoutala jeho pozornost. Ať už to bylo jejím odhodláním nebo drobnými ramínky, to nedokázal říct, ale nemohl od ní odtrhnout oči. Jak může někdo vypadat tak zatraceně křehce a zároveň tak, jako by k snídani jedl hřebíky? To nevěděl. Ale hodlal to zjistit. Něco mu napovídalo, že ta dívka za to stojí bez ohledu na následky.

„Shelly, dám si přece jen další pivo,“ řekl barmance. A když nazrzlá blondýnka položila ruku s dokonalou manikúrou na barovou stoličku vedle něj, rovnou dodal: „A pro ni, cokoli si bude přát.“

„Máš to mít.“ Shelly bradou kývla k nově příchozí. „Co to bude?“

Zrzka odtrhla pohled od Gagea, skoro šokovaná tím, že na ni barmanka mluví. „Ehm... chardonnay.“

Shelly jim šla pro nápoje a Gage se obrátil, aby svému hostu přitáhl stoličku.

„Ne. Díky,“ odpověděla chladně, skoro jako by ji napadlo poděkovat až dodatečně. Instinkt mu